

[Gert Petersen]

det er budskaber, der er udgået derfra. Dem har man rettet sig efter, dels ef egen fri vilje, dels under påvirkning fra de borgerlige partier, og nu står man så i den situation, at regeringen og socialdemokratiet formentlig er blevet skræmt af sit eget værk og derfor endelig langt om længe begynder at tænke i retning af det, som vi kalder en kapitalstyring, og som vi modsat det meget liberalistisk indstillede VS er tilhængere af inden for SF.

Man begynder endelig fra regeringens side at interessere sig for en sådan kapitalstyring. Vi synes, det er rigtigt, at man fra samfundets side leder kapitalen derhen, hvor der er mest brug for den, og at man også fra samfundets side virker ind på betalingen, altså renten af kapitalen. Vi er helt overbevist om, at det er i pensionisternes helt elementære egen interesse, for når de bliver gamle og skal have deres pensioner, skal de også helst kunne købe noget for dem; der skal være en købekraft bagved, og det er der kun, hvis produktionsapparatet opretholdes og videreudvikles.

Nu er man altså langt om længe i socialdemokratiet kommet på bedre tanker. En synder har omvendt sig, og det kan da ikke undre nogen, at de tre borgerlige partier, man har samarbejdet med, ikke rigtig anerkender ideen om, at omvendelse af én synder er bedre end bevarelse af de 99, som ikke havde omvendelse behov, for disse partier har den stik modsatte opfattelse af, hvordan problemerne skal løses.

Vi finder, at der i industriministerens redegørelse er en række synspunkter, som bør danne udgangspunkt for en debat og en forhandling, en forhandling, som socialdemokratiet og regeringen hidtil har forsømt at tage f. eks. med socialistisk folkeparti, selv om vi gang på gang inden for de sidste 3-4 måneder har givet udtryk for vores interesse i en forhandling netop om kapitalstyringsproblematikken. Men det har man altså ikke villet fra regeringens side. Man har også og katastrofalt sat sin lid til hr. Erhard Jakobsen, som nu for anden gang skal være med til at vælte en socialdemokratisk regering. Til lykke, statsminister!

Jeg synes, at der burde være grænser for naiviteten, men det er der ikke, og jeg er naturligvis spændt på, hvordan det kan komme til at gå. Jeg synes, at man i sidste øjeblik burde undersøge muligheden for reformer,

der virkelig griber ind mod arbejdsløsheden. Jeg synes, man burde arbejde sammen med partier, som føler et alvorligt ansvar for denne arbejdsløshed, og som ikke udviser den ansvarsløse holdning, som vi oplever i højre side af salen. Men lykkes det ikke, vil jeg meget stærkt henstille til socialdemokratiet, at man efter et nyvalg fortsætter den linje, man her i sidste øjeblik er slået ind på, for vi har sandelig nogle gange oplevet, at I har glemt, hvad I har sagt op til valget, så snart valget var overstået.

Derfor vil jeg godt slutte med at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»På baggrund af den helt katastrofale beskæftigelsessituation og den dybt alvorlige krise inden for boligbyggeri og landbrug opfordrer folketinget regeringen til omgående at indlede forhandlinger med de partier, der er sig deres ansvar over for beskæftigelsen bevidst, om gennemførelse af foranstaltninger med udgangspunkt i industriministerens besvarelse i dag.

Herefter går tinget over til næste punkt på dagsordenen.«

Om ikke andet, så forventer jeg, at regeringspartiet vil støtte denne dagsorden og leve op til den også efter et valg, under den forudsætning at regeringen kommer til igen. Det kan kun komme til udtryk ved, at regeringen klart støtter en sådan dagsorden; ellers er regeringspartiet utroværdigt.

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår i forhandlingen.

Ib Christensen (DR):

Allerede af åbningstalen fremgik det jo, at regeringen stilede mod valg. Den indeholdt en lang række løfter til højre og venstre uden tal på, og man tør unægtelig have fået bekræftet med det oplæg, som regeringen kom med i går til nogle partier, at det var et valg, man stilede imod. Meget tyder på, at den egentlige beslutning allerede blev truffet i august mellem LO, der jo er den styrende kraft bag regeringspartiet, og socialdemokratiets top, og nu kommer det altså.